

Sygn. akt: **I C 1674/17 upr.**

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Domaradzki
Protokolant:	Kamil Jaszewski

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2017 r. w Olsztynie, na rozprawie,

sprawy z powództwa Kancelarii (...) S.A. z siedzibą w K.

przeciwko A. G.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Piotr Domaradzki

Sygn. akt I C 1674/17 upr

UZASADNIENIE

Powódka Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 294,36 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 listopada 2015r. do 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. w W. umowę, której przedmiotem było udzielenie pożyczki pieniężnej w kwocie 300 zł. Następnie na mocy umowy cesji pierwotny wierzyciel dokonał przelewu przysługującej mu wobec pozwanej wierzytelności na rzecz strony powodowej. O dokonaniu cesji pozwana została poinformowana pismem z dnia 30 września 2015 r. Powódka bezskutecznie wzywała pozwaną do zapłaty w/w należności. (k. 7)

Pozwana A. G. nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie podjęła obrony w sprawie i nie stawiła się na rozprawę mimo prawidłowego zawiadomienia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 września 2015 r. powód Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. zawarł z (...) Sp. z o.o. w W. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której (...) Sp. z o.o. w W. przeniósł na rzecz powoda wierzytelności wymienione w załączniku nr 1 do umowy wraz z wszelkimi prawami z nimi związanymi.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 4-5, załącznik do umowy nr (...) k. 6)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód bowiem nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanej. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód wywodzi swe roszczenie z umowy cesji wierzytelności, na podstawie której miał nabyć wierzytelność wobec pozwanej. Z załączonych do akt sprawy dokumentów nie wynika jednak to, by przedmiotem obrotu była wierzytelność wobec pozwanej i aby powód stał się nabywcą jakiejkolwiek wierzytelności przysługującej zbywcy względem pozwanej. W dokumentach tych wierzytelność względem pozwanej nie jest wymieniona. Powód co prawda załączył do pozwu „wyciąg z załącznika nr 1”, jednakże zdaniem Sądu nie jest to wystarczający dowód na to, iż powód nabył wierzytelność względem pozwanej. (...) ten nie jest podpisany i nie wynika z niego to, by był integralną częścią umowy sprzedaży wierzytelności.

Dowodem na nabycie wierzytelności nie jest bynajmniej także zawiadomienie adresowane do pozwanej. Pismo to zostało opatrzone prawdopodobnie jedynie faksymile podpisu Prezesa Zarządu powoda. Przede wszystkim jednak takie zawiadomienie jako dokument prywatny może być dowodem co najwyżej na to, iż pismo o takiej treści powstało.

Oczywistym jest to, że w przypadku cesji wierzytelności, warunkiem nabycia wierzytelności przez cesjonariusza jest to, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12.07.2006 r., sygn. akt V CSK 187/06, publ. MoP 2006/16/849). W sprawie powód nie wykazał istnienia wierzytelności przysługującej rzekomemu pożyczkodawcy. Załączona do akt umowa ramowa pożyczki nie została podpisana przez pozwanego, nie sposób zatem uznać by w istocie została zawarta. Wskazać przy tym należy na treść punktu 3.7. z § 3 Umowy Ramowej P., zgodnie z którym pożyczkobiorca zobowiązany jest do odesłania formularza umowy opatrzonego jego podpisem.

Okoliczności związania pozwanej umową pożyczki nie potwierdza również potwierdzenie przelewu na kwotę 300 zł złożone przez powoda. Przelew ten nie został opatrzony tytułem pozwalającym na uznanie, że przelana kwota stanowiła pożyczkę.

W niniejszej sprawie ciężar udowodnienia faktów uzasadniających roszczenie spoczywał na powodzie. Od tego obowiązku nie zwalniała go bynajmniej treść przepisu art. 339 k.p.c., zgodnie z którym, jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą. Z treści tego przepisu wynika bowiem również, iż twierdzeń powoda nie przyjmuje się za prawdziwe, jeśli budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Podkreślić także należy, że domniemanie które zostało ustanowione w tym przepisie a dotyczące zgodności twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy „nie zwalnia powoda od przytoczenia faktów, które są niezbędne do dokonania subsumcji materialnoprawnej, stanowiącej faktyczną i materialnoprawną podstawę wyroku. Sąd obowiązany jest bowiem, nawet przy uznaniu twierdzeń powoda za prawdziwe, dokonać prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach, z punktu widzenia prawa materialnego” (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 06 czerwca 1997r., I CKU 87/97, Prok. i Pr. 1997/10/44).

W tym stanie rzeczy zdanie się powoda na niezaprzeczenie jego twierdzeń przez pozwaną nie zwalniało go od wykazania, choćby minimum okoliczności przemawiających za zasadnością żądania pozwu.

Mając na względzie wszystkie przedstawione okoliczności i powołane przepisy Sąd powództwo oddalił.

Sędzia

Piotr Domaradzki